

Sedlová skala (778 m n.m.)

18. apríl 2015

Dnešné naše sobotné putovanie smerovalo do pohoria Pohronského Inovca na Sedlovú skalu, prechádzkou po Lehotskej planine. Vydávame sa trasou po náučnom chodníku Vojšín. Autobus je plne obsadený a v počte 50 turistov odchádzame za ďalšou prírodnou zaujímavosťou.

Prvou zastávkou je **Starohutský vodopád** (525 m n.m.). Vystupujeme v osade Stará Huta a strmším svahom popri domoch ideme cez les k vodopádu, ktorý je perlou celého náučného chodníka. Je to jeden z najkrajších a najmohutnejších vodopádov stredoslovenských vulkanitov. Vody padajú z výšky 5 metrov zo skál a rýchlym tempom pokračujú nadol, kde vytvárajú potôčik, ktorého vody sa spájajú a pokračujú do osady. Niektorí členovia skupiny sa odpájajú, vystupujú prudko nahor lesným chodníkom popri skalách a pokračujú inou trasou po náučnom chodníku na Sedlovú skalu. My ostatní sa vraciame nazad po tej istej trase a odchádzame autobusom do Veľkej Lehoty. V Lehotě vystupujeme a po zelenej značke pokračujeme lesíkom a svahom prudko nahor do Sedla Kuchyňa (710 m n.m.). Tu sa nám otvorila krajina a pred sebou máme malebnú Lehotskú planinu. Rozsiahle lúčne pasienky sú po okrajoch porastené stromami a spolu s hájmi vytvárajú harmonickú prírodnú scenériu. Pofukuje studenší vetrik, ktorý nám robí spoločnosť po celej trase. Spoza bielych oblakov vykúkajú nesmelé lúče jarného aprílového slniečka. Trasa je plná nádherných výhľadov na okolie a tie zo **Sedlovej skaly** (778 m n.m.) majú neopakovateľnú atmosféru. Táto skala patrí do sopečného pohoria Pohronského Inovca a radí sa k pomerne pekným vyhlídkovým bodom tohto pohoria. Toho dôkazom bol aj dnešný na celú panorámu Kremnických a Štiavnických vrchov s najvyšším vrcholom Sitno. Tu si urobíme prestávku, doplňujeme zásoby vody, zajeme si. Potom pokračujeme nadol lesom a lúkami, kde z trávy vykúkajú poslovia jari. Na briežku, povedľa lesnej cestičky, v lesku slnečných lúčov, roztvorili svoje lupienky kvety podbeľu a pod ťarchou bohato zakvitnutých kvetov aj kvietky pľúcника lekárskeho. Vari najkrajším a najhodnotnejším bol chránený poniklec veľkokvetý, ktorý neušiel pohľadu žiadnemu z nás. Pridávame do kroku, vpravo sa nachádza kopec **Vojšín** (818 m n.m.) a pred nami je cestička smerujúca k drevenému krížu. Niektorí vystupujú na kopec, ostatní pokračujú priamo, pri kríži sa spájame a po menších skupinkách pokračujeme v smere trasy do **Malej Lehoty** (596 m n.m.). Prechádzame krížom cez lúčny porast, chvíľu dubovým a zmiešaným lesom a popri roztrúsených domkoch lazov Malej Lehoty schádzame na hlavnú cestu. Pri hlavnej ceste sa nachádza **Kamenné more**. Národnú prírodnú pamiatku tvorí andezitový rozpad lávového prúdu, ktorého kamene využívali v dávnej minulosti obyvatelia lazov na stavbu svojich domov. Je to posledná zastávka 10,5 km náučného chodníka: Stará Huta - Sedlová skala - Vojšín - Malá Lehota. V tejto časti Malej Lehoty sa všetci turisti stretáme, nastupujeme do autobusu a spoločne odchádzame. Záverom je posedenie v reštaurácii, ktorá je postavená v svahu nad vodnou hladinou neďalekého tajchu.

Krajina Lehotskej planiny je charakteristická nižšou nadmorskou výškou a možno to mnohých odrádza od jej návštevy. Ale po dnešnej túre môžeme skonštatovať, že jej pestosť, krásne nekonečné výhľady, bohatá flóra a iné pozoruhodnosti ju zaraďujú k výnimočným územiám Slovenska.

Ludmila Foltánová

